

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ "ΑΣΤΕΡΩΝ", ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΣΑΡΛΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ "ΓΚΑΓΚΣΤΕΡ",

[Ένα πολύκρητο άρθρο της Γαλλίδας δημοσιογράφου Jeanne Roudot για τη δραματική απαγωγή του «βασιλέως του γέλιου» από μια ληστρική σπειρά του Χόλλυγουντ]

ΣΦΑΛΩΣ κανείς δεν θα μάθαινε ποτέ ότι μια μυστηριώδης συμμορία γκάγκστερ απήγαγε τον περασμένο μήνα το δημοφιλή και βαθύπλουτο Σαρλώ, αν η τρυφερά φίλη του, η χαριτωμένη ήθοσας του κινηματογράφου Πολέττα Γκοντάρ δεν έπρόδιδε το μυστικό αυτής της συνταρακτικής περιπέτειας, του μεγάλου «αστέρος» με τις... εμπιστευτικές εμμυστηριώδεις της. Κι' ο λόγος εινε κάπως περίεργος: Ένας τελευταίος Αμερικανικός νόμος τι...

...ορτά με τον πιο αστηρό τρόπο, όχι μόνο τους εργαλματικούς απαγωγείς, αλλά και το άδικο θύμα τους που τους πληρώνει τα λύτρα, δίχως να καταφέρνι στη βοήθεια της αστυνομίας για τη σύλληψη των γκάγκστερ.

Ο Σαρλώ λοιπόν που αναγκάστηκε να πληρώσει 4.000 λίρες στεργλίνες στους απαγωγείς του για να σώσει το κεφάλι του, δεν τόλμησε βέβαια να ειδοποιήσει τους αστυνομικούς και γι' αυτό, όταν ξαναγίρσε πάλι ελεύθερος στο Χόλλυγουντ, προσπάθησε να κρατήσει κρυφή την δραματική περιπέτειά του, για να μην πληρώσει και... ορέα στην αστυνομία.

Μα η διορφη Πολέττα Γκοντάρ, η «άνεπιστος» σέξυγος του, όπως τη λένε στην φιλοσοφία, είχε τρομάξει τόσο από την ξαφνική απαγωγή του αγαπημένου της, ώστε έπαθε ένα είδος νευρικού παραλήρηματος, τόσο εύρηγετοικό για τους νερότερο των εφημερίδων που κυνηγούν διαρκώς τις πολυζώστες κι' έντυπωσιακές ειδήσεις. Κι' έτσι, χάρις στην τρομοκρατημένη Πολέττα, όλος ο κόσμος σήμερα μαθαίνει ότι ο «βασιλεύς του γέλιου», ο μοναδικός Τσάρλι Τσάπλιν, πληρώσε κι' αυτός με τη σειρά του έναν βαρύτατο φόρο ύποπτείας στους τρομερούς γκάγκστερ του Νέου Κόσμου, που εξακολούθησαν να τρομοκρατούν τους «αστέρες» του Χόλλυγουντ.

Ας αφήσουμε τώρα πώς συνέβησαν αυτά τα καταληρητικά γεγονότα που αναστάτων όλοως τους θαυμαστάς του Σαρλώ.

Μια διορφη νύχτα, εδώ κι' ένα μήνα, ο Τσάρλι Τσάπλιν, φεύγοντας από το στούντιο με την αγαπημένη φίλη του, πήλησε να κινή έναν περίπατο με το πολυτελές αυτοκίνητό του ως την Σάντα Μονίκα, για ν' αναπνεύσει λίγο καθαρό αέρα και να ξεκουράσει το μυαλό του από τις μαυριστικές σκοπιότητες της δουλειάς. Είχε άρχισιο το «γυρίσιμα» μιας σκηνης από τα εξημερώματα και δεν είχε τελειώσει, παρά ιονάχα τότε, λίγο πριν από τα μεσάνυχτα!..

Αυτό ο βαδινός περίπατος κάτο από τα τόσα λαμπρά αστέρια τ' οφρανού της Καλλιφορνίας, ύστερ από μια ώρα, είχε ξεκουράσει τελείως τον Σαρλώ και την διορφη «παρτενιάς» του. Οι δύο ήθοσας τότε συμφώνησαν ότι ήταν χωρός πειά να γυρίσουν πίσω και τ' αυτοκίνητο μπήκε σε μια σκοτεινή δεντροστομία, τραβώντας για την άπαυση βίλλα της Πολέττας Γκοντάρ, στην άκρη του Μπέσφορν Χιλς, της περίφημης συνοικίας των «αστέρων».

Άξαφνα όμως, λίγο πιο πέρα από τη βίλλα της Πολέττας, ξεπρόβαλε ένα μυστηριώδες αυτοκίνητο με οβιστά φανάρια, τρέχοντας προς το μέρος τους με ιλιγγιώδη ταχύτητα κι' όταν έφτασε κοντά τους, με μια απότομη κι' επικίνδυνη στροφή, ανάγκασε τον Σαρλώ να ρίξει το δικό του προς το πεδούρο για ν' αποφεύγει τη σύγκρουση. Έκείνη τη στιγμή ακριβώς από το βποτο αυτοκίνητο ξεπετάχτηκαν έπτά ή όκτώ άτομα με μαύρες μάσκες και με το περιστρωτό στο γέρι και με πάρα πολύ λίγη ευγένεια, χώνηξαν πάνω στον «βασιλέα του γέλιου», τον σηκώσαν ψηλά και τον πέταξαν μέσα στο κλειστό αυτοκίνητο τους. Έπειτα πήδηξαν κι' αυτός μέσα και το μυστηριώδες αυτοκίνητο χάθηκε σαν άστρακι στο βάθος της σκοτεινής δεντροστομίας...

Η Πολέττα Γκοντάρ, σ' όλο αυτό το χρονικό διάστημα, είχε παγώσει από τη φρίκη της. Η απαγωγή του Σαρλώ ήταν τόσο ξαφνική, τόσο άστρασια, ώστε δεν πρόφτασε ούτε ν' ανοίξει το στόμα της και να φωνάξει. Όταν συνήλθε κι' έβαλε μπρός με θάρρος τ' αυτοκίνητο του φίλου της, ήταν πειά άργά. Οι μυστηριώδεις γκάγκστερ είχαν γίνει άφαντοι.

Κι' ο Σαρλώ; Τι είχε απογίνει ο «βασιλεύς του γέλιου»;

Ο μεγάλος ήθοσος όταν συνήλθε από τη σκοτοδίνη του, είδε ότι βρισκόταν στο βάθος ενός αυτοκινήτου που έσχιζε σαν βολίδα τη νύ...

χτα, πάνω σε κάποιο έξοχικό δρόμο. Έπειτα έκανε μια λήπτοση στροφή και μπήκε στα γραφάρια ενός έρημοζού κι' άνοιξε κέρους, μαζοιά από το Χόλλυγουντ. Ο Σαρλώ κατάλαβε ότι περνούσαν κάποιο άνωμαλο έδαφος, από τ' αδιάκοπα τραντάγματα του αυτοκινήτου. Έλος, ύστερ από άρκετη ώρα, το δυνατό και γρήγορο άμαξι των γκάγκστερ σκοπιάτης άξαφνα στο βάθος εκείνης της σκοτεινής έξοχης κι' οι απαγωγείς τότε, άρπαξαν πάλι το θύμα τους και το έβλεσαν μέσα σε μια καλύβα, κρυμμένη πίσω από τα φρονιτάκια δέντρα μιας αυστάδας.

Έκει μέσα ο Σαρλώ, καταποτασμένος από τις απότομες πτώσεις του, πέρασε μονάχος τις πολύκοτες ώρες της νύχτας με μια θανάσιμη αγωνία, περιμένοντας από τη μια στιγμή ως την άλλη ν' αντικρούση το θάνατο. Γιατί τον είχαν απαγάγει οι γκάγκστερ; Μήπως λεηλατούσαν εκείνη την ώρα τη βίλλα του; Κι' η Πολέττα; Τι είχε απογίνει η τρυφερή φίλη του; Μήπως είχε πέσει κι' εκείνη στα χέρια των γκάγκστερ; Μήπως κινδυνεύει; Ποιά θα ήταν το τέλος αυτής της τόσο άρροστης και τόσο δραματικής περιπέτειας;

Τα γραφάρια, με τα πρώτα φέγγη της αυγής, οι απαγωγείς μήνηκαν απότομα στη φιλιάση του Σαρλώ και, δίχως πολλές φιλοφρονησεις, του εξήγησαν ότι το κάθε πιστόλι τους είχε έφτά σε αμάρες κι' ότι, αν αγαπούσε τη ζωή του κι' ήθελε να ξεναγίρσει στην άγχαλια της τρυφερής φίλης του, η οποία είχε ειδοποιηθι σ' αυτό το αεταίο να μην κινή την άνοησία να ζητήσει τη βοήθεια της αστυνομίας, δεν είχε παρά να τους πληρώσει έως λύτρα 4.900 λίρες στεργλίνες, ποσό άσειο γι' αυτόν που είχε τόσα εκατομμύρια δολάρια... Τού έδιναν χωρός γι' αυτή την έξαγορά της ελευθερίας του, είκοσι τέσσερες ώρες. Μεσα σ' αυτό το χρονικό διάστημα, τα λύτρα έπρεπε να βρισκονται στα χέρια τους. Αν περνούσε κι' ένα μόνο λεπτό της ώρας, ύστερ από αυτή την προθεσμία, δίχως να έχουν πληρωθι άκόμη τα λύτρα, θα τον έσταθροσαν άμέσως, άδειάζοντας πάνω του τα πιστόλια τους.

Έπειτ άπ' αυτά τα άπειρητικά λόγια, το έξήγησαν άκόμα ότι το τηλέφωνο με το οποίο ήταν εφοδιασμένη η άπεκρυφη εκείνη καλύβα ήταν στη διάθεσή του, δίχως βέβαια να παραλείψουν να του συστήσουν ν' αφήσει ήσυχη την Αστυνομία του Χόλλυγουντ, γιατί δεν θα πρόφταναν να τον βρουν ζωντανό κι' ντέτεκτιβ που θα έτρεχαν να τον ελευθερώσουν.

Ο Σαρλώ δεν είχε ανάγκη από περισσότερες εξηγήσεις. Αιόβολε! Μπορούσε να μη τους πληρώσει τα λύτρα; Μ' όλην τον κόσμο μπορούσε να κινή άσπια, όχι όμως και με τους γκάγκστερ του Σαράου που είχαν κάνει ένα ταξείδιό ές το Χόλλυγουντ για να «ξαναγρίσουν» τους «αστέρες».

Πήρε λοιπόν άμέσως το τηλέφωνο και είδη ποίησε το δικηγόρο του από Λόζ. Άντίθετος κι' βρη για λογαριασμό του 4.000 λίρες στεργλίνες και να τις πάλι ο ίδιος σ' ένα κλειστό αυτοκίνητο που θα τον περιέμενε στο 100 χιλόμετρο τρι έξοχικό δρόμο που βνάζει στον Χόλλυγουντ.

Του συνέστησε δε να μην κινή τον κόπο να ειδοποιήσει την Αστυνομία, γιατί οι απαγωγείς του είχαν κάτι θαυμάσια πιστόλια κι' έφτι σφαίρες, προορισμένες σε μια τέτοια περίπτωση για το στόχος του. Ήταν λοιπόν τελείως περιττό να καταλήξει αυτή η κινηματογραφική περιπέτεια σε τραγικά άποτελέσματα.

Ο δικηγόρος του Σαρλώ, τρομοκρατημένος, φρόντισε να παραδώσει τα λύτρα στους γκάγκστερ και το βράδυ της ίδιας μέρας ο «βασιλεύς του γέλιου» μπόρεσε να ξεναγίρσει ελεύθερος στο Χόλλυγουντ.

Μα η δραματική αυτή περιπέτεια δεν τελείωσε εδώ πέρα. Ο Σαρλώ, όταν ξαναγίρσε στο Χόλλυγουντ, πήρε την άπόφαση να εκδικηθι τους «γκάγκστερ». Δεν κατέφυγε όμως στην Αστυνομία. Έδωσε ένα πλήθος πληροφοριών για τους μυστηριώδεις «γκάγκστερ» σε μερικούς ιδιωτικούς ντέτεκτιβ κι' άόμως να διευθνή ο ίδιος τ' έρευνες για την ανακάλυψη τους. Πήρε μάλιστα να ρίξει και μια ματιά στο «Μουσείο των προσωπογραφιών», όπου εινε συγκεντρωμένες η φωτογραφίες όλων των γνωστών «γκάγκστερ» της Αμερικής και φαντάζεται κανείς τη χαρά του όταν άνωγίρσε στη φωτογραφία του περιφήμου γκάγκστερ Ρήντ. Ο Ρίοντ τον άρχηλό της σπείρας των απαγωγέων του. Ο Σαρλώ τότε ειδοποίησε άμέσως τους ντέτεκτιβ του, οι όποιοι δεν άργησαν ν' ανακαλύψουν τα ίχνη του Ρήντ. Ο Ρίοντ και να τον συλλάβουν!

Ο άρχηγός της ληστρικής σπείρας, όταν κατάλαβε ότι είχε χάσει πειά το παιχνίδι, όμολόγησε ότι αυτός ήταν ο δράστης της απαγωγής και μαρτύρησε όλοως τους συνενοήσους του.

Ο Σαρλώ λοιπόν κατάφερε μέσα σε λίγες μέρες να εκδικηθι τους απαγωγείς του και να ξεναγίρει την ήσυχη κι' ετινχιαμένη ζωή του.

Ο Σαρλώ